

فعل تام و ربطی

فعل تام: بیشتر فعل هایی که در زبان به کار می بریم مانند خوردن، رفتن، دیدن و جز آن ها بر وقوع کاری مخصوص یا داشتن حالتی مخصوص دلالت می کنند را فعل تام یا خاص گویند.

فعل ربطی یا عام: فعل هایی هستند که معنی کامل ندارند و فقط برای «نسبت دادن چیزی به چیزی» به کار می روند و معنای آن ها با آوردن صفت یا کلمه ای دیگر کامل می شود مانند «است».

هوا روشن است.

هنوز هوا باز نشده. باز معنی فعل “نشده” را کامل کرده است.

معروف ترین فعل های ربطی: بودن، شدن، و است و مشتقات آن. گشتن و گردیدن هم

اگر به معنای شدن به کار رود ربطی است:

راه علی آباد هنوز آسفالت نگردیده .

وجه فعل

فعل را از جهت این که خبری را برساند یا وقوع و حالت آنرا با شک یا جز آن همراه کند یا

درخواست فرمانی را برساند به سه وجه تقسیم می شود:

وجه اخباری:

خورم - می خورم - خواهیم خورد

وجه التزامی:

(اگر) خورم - (شاید) بخورم - (کاش) خورده باشم

وجه امر:

بخور